

PÍSEŇ 0228

Věřím v tebe, Jezu, Synu Boží pravý

1. Vě- řím v te-be, Je - zu, Sy- nu Bo- ží pra - vý,
jenž jsi při- šel na svět z trů- nu věč- né slá - vy, di- vem po - čat z Du - cha,

zro-zen z čis-té Pan - ny, a - bys dět - ky E - vy u - ved v ne-bes brá - ny.

2. Chudobu jsi snášel, mnohou strast a bídu, /
cestou kříže krácel za hřích svého lidu, /
ukřižován, umřel, / třetí den vstal z hrobu, /
z nebe poslal Ducha / v zaslíbenou dobu.
3. On se pro nás hříšné z panny čisté zrodil, /
přijde opět z nebe, aby všechny soudil. /
Klaňme se mu vděčně / v tomto svatém čase, /
služebníkem stal se / k naší věčné spáse!

T: Vladimír Hornof, Český kancionál, 1921 / Evangelický zpěvník, 1979

M: *Ezechielis porta clausa* / Jistebnický kancionál, c.1430 /

Piesně chval Božských, 1541 / Český kancionál, 1921 / Evangelický zpěvník, 1979

PÍSEŇ 0217

Otce nebeského pochvalme z milosti

1. Ot - ce ne-be-ské - ho po - chval-me z mi - lo - sti,
neb nám Sy-na své - ho po - slal z vy - so - ko - sti, v bož-ství so - bě rov -

- né - ho a vel - mi mi - lé - ho, kte - rýž se v Pan - ně vtě - lil,

když se čas na - pl - nil, po - tom se na - ro - dil.

2. Jehož narození / ve velké nízkosti /
řídkým zde na světě / bylo jest v známosti. /
Žádali prorokové, / mnozí i králové, /
chtíce viděti v těle / věrných Spasitele, / nebeského Krále.
3. Všichni ho žádali, / nemnozí poznali, /
ale kdož přijali, / místo v srdci dali. /
Moc takou z něho vzali, / v níž d'ábla přemohli. /
Tělo, svět potlačili, / vůle své se vzdali, / proň vše opustili.
4. Kteříž jej milují, / s ním jsou v jedné vůli, /
skutkem následují, / živi býti v něm chtějí. /
Tot' oni z něho mají, / z jeho zasloužení, /
za něž sám se přimlouvá, / jejich hříchy snímá, / setrvání dává.
5. Kriste narozený, / pro nás na svět daný, /
račiž posilnití, / v dobrém rozmnožení, /
abychom ctnostně žili, / v pokoře bydleli, /
tě více nehněvali, / věrně pracovali, / milosti žádali.
6. K čemus nás přivéstí / ráčil z své milosti, /
v tom rač dáti růsti, / také setrvati. /
Světlu, jímžs nás osvítil / a v srdcích roznítil, /
ó nedej uhasnouti / ani ho zatmíti / tělesnou žádostí.
7. Ó dejž utěšení / v nebeské radosti, /
věčné přebývání, / kdež je všeho dosti,
kdež tě andělé chválí / v nevymluvné slávě,
s nimi spolu chváliti, / nikdy nepřestati, / bez konce na věky!

T: Jan Poustevník, Kolínský kancionál, 1517 / Písně chval Božských, 1541 /
Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

M: Ave, rubens rosa / Kodex Franus, 1505 / Kirchengeseng, 1566

PÍSEŇ 0206

Kristus, Boží Syn

1. Kris - tus, Bo - ží Syn, o - pu - stil Ot - cův klín, zro - dil se z či - sté

Pan - ny, a - by při - ved hří - šné ku po - ká - ní.

2. Žádost proroků, / touženou od věků, / splnil Otec kajícím, / když dává v slávě spásy žítí s ním.
3. Tak nejdražší nám / nebeský dar seslán, / z milosti Boha Pána, / kterým je d'ábelská moc svázána.
4. Mnozí králové, / mnozí prorokové / viděti ho žádali, / chudí pastýři ho uvítali.
5. Tím těš se každý / věrný, jemuž navždy / dopřál sám Bůh ho poznat / a drahý tento dar zamilovat.
6. Boží milost v něm / již navštívila zem: / jak dosáhnout spasení, / učí všechno lidské pokolení.
7. Z této milosti, / jež s takou štědrostí / k nám nehodným se sklání, / buď náš Bůh veleben bez přestání!

T: Lukáš Pražský / Kolínský kancionál, 1517 / Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 / Rostislav Nechuta, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
M: Solis praevia aurora fulgida / Kodex Franus, 1505 /
Piesně chval Božských, 1541

PÍSEŇ 0207

Mládenec blahoslavený

1. Mlá - de - nec bla - ho - sla - ve - ný, Pán Je - žíš na svět po - sla - ný,

jež Bůh nad star - ce zve - le - bil, všech - něm li - dem před - sta - vil,

2. buď od nás vždy ctěn, veleben, / jím každý člověk osvícen. /
Vždyť on jest světlo každému, / mladému i starému.
3. Jeho Panna porodila, / Bohu pod zákon uvedla, /
aby Páně jhu z mladosti / byl poddán s ochotností.
4. Jemu Otec ukazoval / vše, jako Synu zjevoval, /
proto v něm Boží moudrosti / složeny divné ctnosti.
5. Bůh mu jakoby starému / dal čest, dvanáctiletému, /
aby starce rozsuzoval, / jim k Bohu ukazoval.
6. Když byl ve věku dospělém, / osvědčil jej z nebe hlasem, /
řka: Tento jest Syn můj milý, / v něm se mi dobře líbí.
7. Ten moudrost Boží zvěstoval, / dítky své dle ní pěstoval, /
odňal zákona jho těžké, / dal sladké bříme lehké.
8. Již s ní v nebi mezi starci / sedí Otce na pravici, /
jemu se všichni klanějí, / čest i chválu vzdávají.
9. Když se z nebe vrátí k soudu, / posadí se v majestátu, /
své utěší milovníky / a předěsí zlostníky.
10. Kdo budou zde vítěziti, / chce s sebou na trůn vsaditi, /
s ním aby v nebi dědili, / na věky kralovali.

T: Jan Augusta, Písně chval Božských, 1561 / Písně duchovní evangelistské, 1615
/ Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

M: *Quem pastores laudavere* / Kolínský kancionál, 1517
/ Písně chval Božských, 1541

PÍSEŇ 0205

Kriste, Synu jediný

1. Kris - te, Sy - nu je - di - ný Ot - ce ne - be - ské - ho,
z lá - sky je - ho zro - ze - ný dle slo - va sva - té - ho,

tvá hvěz - da za - zá - ři - la, tem - nou noc pro - mě - ni - la

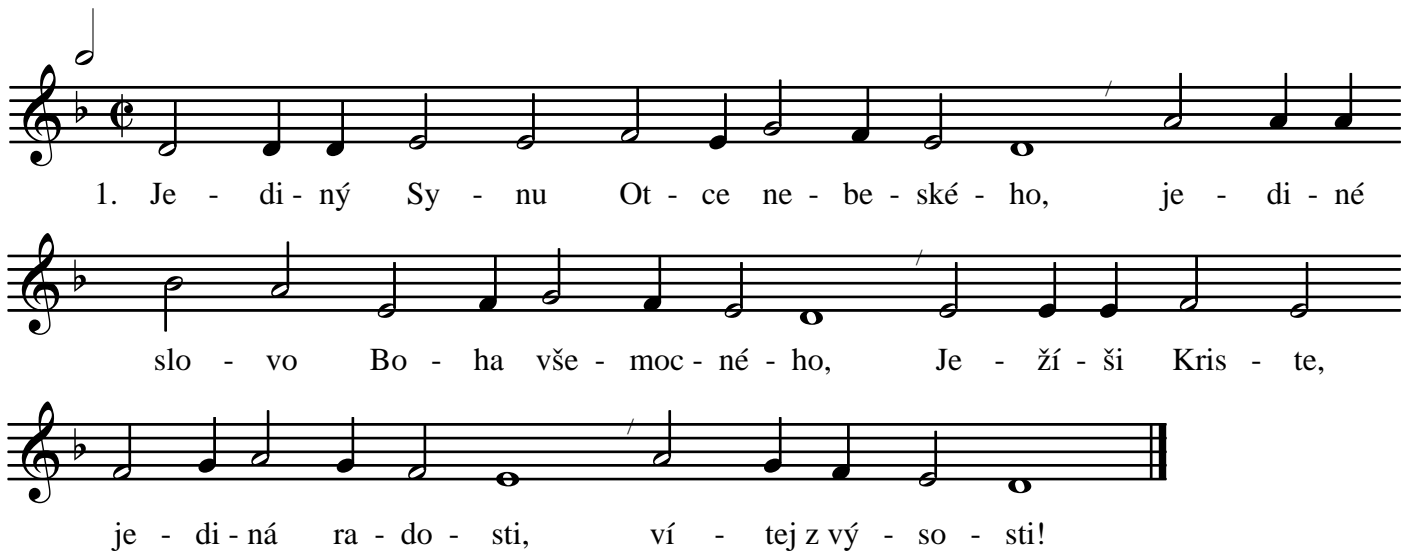
ja - sem svět - la své - ho.

2. Sám člověkem se stáváš, nám jsi potěšením, /
čas milosti otvíráš křížem vykoupený. /
Svou smrtíš život vrátil / každému, kdo již ztratil
naději spasení.
3. Ať milost poznat smíme, v lásce zůstáváme, /
dál ochotně sloužíme, víru zachováme. /
Tvá blízkost ať nás chrání, / provázej požehnáním
vše, co konat máme.

T: Elisabeth Cruciger, Eyn Enchiridion oder Handbüchlein, 1524 /
Miloslav Esterle, Evangelický zpěvník (dodatek), 2000
M: *Mein frewd möcht sich wol meren* / Eyn Enchiridion oder
Handbüchlein, 1524

PÍSEŇ 0305

Jediný Synu Otce nebeského

1. Je - di - ný Sy - nu Ot - ce ne - be - ské - ho, je - di - né
slo - vo Bo - ha vše - moc - né - ho, Je - ží - ši Kris - te,
je - di - ná ra - do - sti, ví - tej z vý - so - sti!

2. Poslaný na svět z Boží laskavosti, /
pro spásu lidstva, láskyplný hosti, /
vítáme tebe, tobě se klaníme, /
tebe chválíme.
3. Na kříži pro nás ty jsi smrt podstoupil, /
obětí drahou z hříchů nás vykoupil, /
pokrmě sladký, ty v našem zemdlení /
syť nás k spasení!
4. Pastýři dobrý, dobrodinče hojný, /
dej ať jsme lid tvůj v pravdě bohabojný, /
který prost hříchu s tebou vždy chce žítí, /
tobě sloužiti.

T: Kancionál, to jest Sebrání spěvův, 1601 / Zpěvník Církve
československé, 1957
M: Kancionál český, 1576

PÍSEŇ 0200

Jak jasně svítíš, hvězdo má

1. Jak ja - sně sví - tíš, hvěz-do má, můj Pa - ne, lá - sko u - přím-
Ač z Já - ko - ba ses na - ro - dil, jsi Že - nich můj, Pán všech mých

- ná, jsi z ro - du krá - lov - ské - ho.
sil a ra - dost srd - ce mé - ho. Slav - ný, vzác - ný, mo-je spá-sa,

šťe- stí, krá- sa, hoj- nost vše - ho. O - sla - vu - ji Pá- na své - ho.

2. Tys perla, jež se zjevila - / Bůh chtěl a Panna povila /
hned nebeského Krále. /
Jak příslib věčné radosti / tvé slovo plné milosti /
zní v srdci neustále. /
Milý, bílý / květe z nebe, vítám tebe, / sladká mano, /
nad kterou nic není známo.
3. Žár lásky ve mně rozněcuj, / chci zářit jako odraz tvůj, /
mé slunce nehasnouce, /
být jako dobrá ratolest, / jen šířit slávu tvou a čest, /
nést plody nevadnoucí. /
Tebe z nebe / stále čekám, vstříc ti spěchám, / drahý Pane, /
v tobě srdce odpočine.
4. Necht' harfa vydá zvučný tón / tak, aby oslaven byl on, /
jímž duše moje žije. /
S ním hodlám celý život jít, / jej milovat, jej vždycky ctít, /
mé srdce pro něj bije. /
Plesám, jásám, / k jeho chvále neustále / vděčně pěji, /
zpívám píseň o naději.
5. A nejvíc z toho radost mám, / že u dveří už stojí sám /
můj milý, věrný, drahý. /
Snad zítra, až se rozední, / on řekne slovo poslední, /
moc hříchu skončí záhy. /
Jistě, jistě, / přijď již, Kriste, světlo čisté, / nemám stání, /
vyhlížím tě bez přestání.

T: Philipp Nicolai, Frewden Spiegel deß ewigen Lebens, 1599 / Bohuslav Vik,
Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

M: Psalter, 1538 / Philipp Nicolai, Frewden Spiegel deß ewigen Lebens, 1599 /
Cantional, 1627

PÍSEŇ 0888

Synu Otce nebeského

1. Sy - nu Ot - ce ne - bes - ké - ho, v rov - né cti a slá - vě je - ho,

svět - lo z svět - la prav - di - vé - ho, Bo - že z Bo - ha je - di - né - ho.

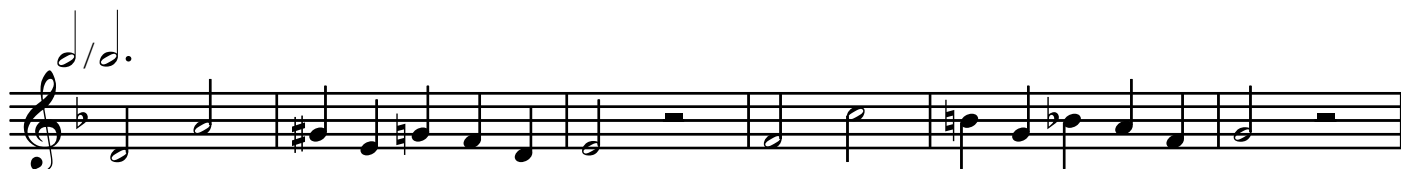
2. Aj, již odchází noc tmavá, / záře denní zasvítává, /
nebe, zemi osvětluje, / od světla tmu odděluje.
3. Ó by též tma neznámosti, / jež se dosud v srdcích hostí, /
ustoupila světlu z nebe / a my jasně znali tebe!
4. Vzejdiž, slunce nejjasnější, / vrať den světu spanilejší, /
zaplaš noc temností škodných, / rozptyl stíny bludů svodných.
5. Tobě, Kriste, budiž chvála / s Bohem Otcem neustálá, /
spolu také s Duchem svatým, / od věků v trojici spjatým.

T: Poklad pěvů duchovních, 1710 / Zpěvník žalmů a písní duchovních, 1877 /
Evangelický zpěvník, 1979 / 2018
M: Zdeněk Čep, vangelický zpěvník, 1979

PÍSEŇ 0223

Tak Bůh tento svět miloval

1. Tak Bůh ten - to svět mi - lo - val, že nám k spa - se - ní da - ro - val

to, což měl nej - mi - lej - ší - ho, chval - me lá - sku Nej - vyš - ší - ho,

chval - me lá - sku Nej - vyš - ší - ho.

2. Syna jednorozeného / poslal k nám z trůnu věčného, / aby nám byl spasitelem, /: služby hříchu zprostitelem. :/
3. Co k našemu vykoupení / bylo v Božím uložení / zavřeno hned od věčnosti, /: stalo se v času plnosti. :/
4. Ó jak nás Bůh zamiloval, / že lidem k štěstí daroval / Syna jednorozeného! /: Ó věřme srdečně v něho!:/
5. Radu, pomoc, potěšení, / světlo, život, vykoupení / v něm máme z Boží milosti. /: Ó přenesmírná štědrosti! :/
6. Přijmiž ho každý s radostí, / nezhrdej jím s nevěností, / jehož Bůh poslal k své slávě, /: on se tě ujal laskavě. :/
7. Vzávej a chval ho s vděčností, / služ mu se vší poddaností, / následuj jeho učení, /: v kterémž jest cesta spasení. :/
8. Chvála buď Otci věčnému / i Synu nám zjevenému / i Duchu jeho svatému, /: na věky požehnanému. :/

T: Kancionál celoroční, 1610 / Nová kniha zpěvů křesťanských, 1796 /
Evangelický zpěvník, 1979
M: Ladislav Moravetz

PÍSEŇ 0265

Pán Kristus, Syn Boží věčný

1. Pán Kris - tus, Syn Bo - ží věč - ný, při - šel me - zi lid ne - vděč - ný,

e - van - ge - li - um jim ká - zal, Ot - ce své - ho vů - li hlá - sal.

2. Činil divy preveliké, / jimi z pokuty všeliké /
věrné své vysvobozoval, / d'áblovy moci zprošťoval.
3. Vymítav mocně d'ábelství, / ruší v nás jeho království, /
jehož se on lstivě ujal, / když prvního člověka jal.
4. Ale Kristus, Adam nový, / napraví pád ten hotový, /
zápasil s ním, jemu místa / nikde nedává dojista.
5. Zdolal oděnce silného, / zabral dům i kořist jeho, /
království své vysvobodil, / aby moc svou v ně uvodil.
6. Ještě to i podnes činí, / při kom sobě kdy umíní, /
že z něho d'ábla přezlého / vymítá, i skutky jeho.
7. Duchem svatým obdaruje, / slovem víry osvěcuje, /
království své v něm vzdělává, / víru spasitelnou dává.
8. Ó činiž z nás své království, / vymítej každé d'ábelství! /
Dej, ať nad zlým vítězíme, / dokud na světě bydlíme.

T: Adam Šturm z Hranic, Písně chval Božských, 1541 / Kancionál, 1659 /
Evangelický zpěvník, 1979
M: Petr Eben, Evangelický zpěvník, 1979